

Vi&#t Nam đ&#ng th&# hai trong s&# các qu&#c gia h&#nh phúc nh&#t trên th&# gi&#i xét v&# lĩnh v&#c s&# đ&#ng các ngu&#n tài nguyên môi tr&#ng đ&# mang l&#i cu&#c s&#ng h&#nh phúc

G&#n đây, các c&# quan truy&#n thông ti&#ng Vi&#t &# kh&#p n&#i loan tin, theo b&#ng x&#p h&#ng “ch&# s&# hành tinh h&#nh phúc” c&#a New Economics Foundation, Vi&#t Nam là qu&#c gia có ch&# s&# “h&#nh phúc” đ&#ng nh&#t &# châu Á và đ&#ng nhì trên th&# gi&#i, ch&# sau Costa Rica; và b&# xa các qu&#c gia phát tri&#n và giàu có khác, nh&# Nh&#t (th&# 45), Đ&#c (46), Pháp (50), Hàn Qu&#c (63), Canada (65), M&# (105), v.v.

Tr&#c đây, Vi&#n d&# lu&#n BVA và t&# ch&#c Gallup cũng x&#p h&#ng Vi&#t Nam là n&#c l&#c quan nh&#t th&# gi&#i (n&#c đ&#ng cu&#i b&#ng là Pháp, đ&#c xem là bi quan nh&#t.)

Đ&#c nh&#ng b&#n tin nh&# th&#, tho&#t đ&#u, bao gi&# tôi cũng th&#y vui; sau, th&#y vui vui. Và cu&#i cùng, l&#n nào cũng th&#, l&#i nh&# đ&#n m&#t bà dì h&# c&#a tôi. Dì M&#i.

Trong gi&#i ph&# n&# thu&#c bên ngo&#i c&#a tôi, dì M&#i suýt n&#a là ng&#i đ&#p nh&#t. So v&#i nh&#ng ng&#i khác, dì cao h&#n h&#n, da tr&#ng h&#n h&#n, mũi th&#ng h&#n h&#n, và đ&#c bi&#t, m&#t l&#n và sáng h&#n h&#n. Ti&#c, dì b&# m&#t khuy&#t t&#t khi&#n tôi ph&#i dùng ch&# “suýt” &# trên: H&#i nh&# không bi&#t dì b&# b&#nh gì đó khi&#n m&#t chân và m&#t tay c&#a dì h&#i b&# rút l&#i, còn mi&#ng thì h&#i b&# méo đi m&#t chút. Dì đi theo ki&#u ch&#m ph&#y, m&#t chân b&#c ngay ng&#n, còn m&#t chân thì h&#i h&#t, kéo lê trên m&#t đ&#t, vì v&#y &#ng qu&#n &# chân &#y bao gi&# cũng dính đ&#y b&#i đ&#t, dày c&#m lên, trông r&#t đ&# b&#n.

Mà dì b&#n th&#t. Lúc nào cũng b&#n. Qu&#n áo c&#a dì, trong ký &#c c&#a tôi, su&#t m&#y ch&#c năm, h&#u nh&# lúc nào cũng màu đen, và lúc nào cũng cũ k&#, rách r&#i, vá ch&#ng vá đ&#p. Dì l&#i ăn tr&#u và hút thu&#c, th&#ng là thu&#c C&#m L&# v&#n sâu k&#, lâu lâu l&#i phun n&#c mi&#ng ph&#n ph&#t xu&#ng n&#n đ&#t. H&#i nh&#, tôi th&#ng dì, nh&#ng l&#i c&#m th&#y ghê ghê, không dám g&#n dì. Hình nh&# tôi ch&#a bao gi&# b&#c vào nhà dì, lúc nào cũng là m&#t túp nhà l&#p x&#p, ch&#t ch&#i, t&#i t&#m, n&#m đầu đó &# ngoài r&#a làng. Tôi ch&# g&#p dì nh&#ng lúc dì đ&#n nhà tôi. Cũng không th&#ng xuyên l&#m.

Khẽ re nhẽ bò kéo xe

Tác Giả: Nguy&n H&ng Qu&c / VOA
Thứ Sáu, 29 Tháng 6 Năm 2012 08:48

Kho&ng vài ba tháng m&t l&n. Th&ng, đ&n nh&, d& nói v& t&ng s&ng &i này ng&i n&, k& chuy&n ti&u l&m, không ng&n ng&i phun ra nh&ng ch& r&t t&c. D& nói chuy&n r&t vui và có duyên. D& nh& r&t nhi&u ca dao, t&c ng&, th& c& và đ&c bi&t s&m Tr&ng Tr&nh.

Nh&ng l&n d& đ&n ch&i nh& th&, nói chuy&n đ&c m&t lát, bao gi& m& tôi cũng r&y d&. Chuy&n t&ng s&, m& tôi không tin, r&y d& nói nh&m. R&i l&i r&y d& không t&m gi&t cho s&ch s&, không b&i tóc cho g&n g&ng, không ch&u làm ăn cho t& t&. R&i hai ch& em cãi nhau. R&i d&ng ph&t d&y, c&m chi&c nón lá goe ngu&y ra v&. V&i m&t bàn chân l&t qu&t kéo lê đ&i đ&t.

Th&ng, m& tôi l&i kéo d& l&i, dúi vào tay d& ít ti&n ho&c kéo ra sau, đ&a cho d& ít ký g&o.

M& tôi bi&t d& và các con d& đang đ&i.

Có l& d& th&ng xuyên đ&i. Ch&ng d& đi lính, ch&t tr&n. D& m&t mình nuôi b&n năm đ&a con nh& xíu. L&i tàn t&t. Tôi th&c tình không bi&t d& làm gì đ& s&ng. Có l& ch& làm thuê làm m& n nh&ng vi&c không quá n&ng n&. Và có l& b&ng vi&c coi bói. D& n&i ti&ng coi bói hay. Nh&ng cũng ch& n&i ti&ng trong làng. Mà làng l&i nghèo. Nên có l& d& không th& s&ng h&n b&ng cái ngh& y đ&c. Coi xong, ng&i ta th&ng tình t&ng cho d& ít ti&n ho&c ít lúa g&o. V&y thôi.

Nh&ng d& lúc nào cũng c&i. Cũng vui. Khi ai h&i v& đ&i s&ng c&a d& nh& th& nào, bao gi& d& cũng đáp l&i b&ng m&t câu, m&t câu duy nh&t: “Khẽ re nhẽ bò kéo xe!” R&i l&i c&i hê hê.

Sau năm 1975, d& cũng kéo đ&c m&y đ&a con vào Nam, s&ng & Đ&ng Nai. C& gia đình d& làm r&y. Nh&ng lúc y con d& v&n còn nh&, còn d& thì tàn t&t nên s&c canh tác và thu ho&ch ch&c cũng ch&ng đ&c bao nhiêu. Lâu lâu d& l&i l&t qu&t kéo lê bàn chân đ&y b&i đ&t đ&n nh& tôi. L&i nói chuy&n bói toán. L&i k& chuy&n ti&u l&m. L&i c&i hê hê. Khi ai h&i v& đ&i s&ng c&a d&, d& cũng l&i đáp: “Khẽ re nhẽ bò kéo xe!”

G&n đây, anh tôi v& Vi&t Nam, l&i g&p d&. Con cái d& đã l&n, và may m&n, có m&t đ&a làm ăn t&ng đ&i khá, d& không còn đ&i n&a. Nh&ng v&n nghèo. Và già y&u. Bàn chân t&t nguy&n v&n l& l&t qu&t trên đ&ng, lúc nào cũng dính đ&y b&i đ&t. D& v&n say s&a v&i chuy&n bói toán, v&n đoán h&u v&n ng&i này k& khác, v&n thích nói chuy&n ti&u l&m. Và v&n c&i hê hê.

Kh  e re nh  b  kéo xe

T c Gi : Nguy n H ng Quốc / VOA

Th ; S ;u, 29 Th ;ng 6 N m 2012 08:48

H i v  đ i s ng c a d , d i v n đ p: “Kh  e re nh  b  kéo xe!”